Minnenas gård.

Af Verner von Heidenstam.

Furorna brumma. Länge jag gått,
längre än stigarna ledde.
Ensam i kvällen, en boning jag nått,
dit jag hvar afton trädde.
Gårdsmän, ären I väckta?
Ej har jag hem, och ej har jag hård,
stjärnorna, hvilka lyste min färd
alla de fölio släckta.

Ej är det huset af timmer och sten,
väderhanarna skrämma.
Väggen är dimma och villa och sken.
Gårdsmän, ären i hemma?
Rundt mellan mörknande längor
drifvornas skare står gnistrande hård.
Dörren skjuts upp till Minnenas gård
långsamt på stumma gångor.

Varmt är därinne och vänligt och lugnt
tvekzamt jag hälsande dröjer,
men den gamle som reser sig tungt
handen välsignande höjer.
Alla, som ödet mig nekar
— minne, som aldrig till sömns jag spelt,
sitta kring borden och stirra stelt
i ljusens glödande vekar.

Hon som med slingor af grönt i sin famn
duken och bänkarna kläder,
ung som förr, då hon bar mitt namn,
stilla till elden mig leder.
Ängsligt förstulet vi skåda
gryningens kalla och vinterblå
visarepil på tiljorna grå
medan vi drömma båda.

När från luckornas springor
strimman hinner klädningens bård,
ramlar till grunden minnenas gård
samman till drifvor och flingor.
Hemåt jag ströfvar, men inga
ana, hvar drömmaren suttit som gäst.
Redan till stadens eviga fest
morgonens klockor ringa.

SÅ LÅNGT KAN DET GÅ.

Tid efter annan uppträda sakkunniga och förmana oss i tal och skrift att vara försiktiga och förnuftiga i mat och dryck. Deras föreskrifter äro i allmänhet ej så svåra att följa — åtminstone för den som ej är en stor läckergom eller ohjälplig alkoholist — om de bara ville vara någorlunda ense om dieten. Men hvad den ene förordar, fördömer den andre, och man vet sannerligen inte hvad man skall taga sig till utan fortfar med sitt förra oregelbundna lefnadssätt tills man ligger där med näsan i vädret och luktar. En och annan med förmåga af ensidig uppfattning — "one track mind" som det numera heter officiellt — och tillräcklig viljekraft att sträfva i en viss riktning, hur vinden än blåser, kan visserligen omfatta den ena eller andra metoden, och sålunda ha vi vegetarianer, nötknäppare, rättätare, (d. v. s. de-som lefva af olagad mat) och så vidare, men den stora allmänheten lefver fortfarande oförnuftigt, som om hvar dag vore den näst sista, helt enkelt därför att den ej kan få något klart och tydligt begrepp af hvad som är nyttigt för den i de många motsägande uppgifterna.

Dessa äro dock hvar för sig ganska intressanta och i många fall också rätt oresonliga. Nu senast har en lärd, dr Bradley vid Wisconsins statsuniversitet, framträdt med det uttalandet — utan att dock direkt ge råd — att den bästa födan för människosläktet är människokött och att kannibalism hvad den annars må vara är vetenskapligt korrekt. Han ville, som sagdt, inte precis tillråda det lefnadssättet, äfven då det ägde sina företräden. Det var emellertid ej af dietiska skäl han tvekade, utan helt visst af andra orsaker.

Men hvarför genera sig? När kulturfolken ändå nu äro stadda på återtåg i kulturellt hänseende till ett forntida barbari, hvarför inte taga steget fullt ut ända till kannibalismen — i synnerhet som det är nyttigt och hälsosamt och fullt vetenskapligt. Man har behof af någonting styrkande — för att inte säga rafflande — särskildt som man på senare tiden varit så bekymrad för degeneration.

Man behöfver inte vara kräsmagad af s. k. moraliska hänsyn. Kan man utan vidare slakta, bör man också kunna äta hvad slaktadt. Jag tror visst att jag tillstyrkt det någon gång förut i det välmenta syftet att få någon mening i det annars till synes så ändamålslösa världskriget och att framdraga åtminstone någon praktisk nytta däraf. Men man tyckes inte ha fäst det ringaste afseende vid förslaget. När nu emellertid en professor yttrat sig i samma anda — ehuru i försiktigare ordalag — och därtill med stöd af vetenskapen, bör man kunna fästa litet mera vikt vid denna sak, hvilken sannerligen blifvit framställd vid en i alla afseenden särdeles lämplig tidpunkt. Vid intet tillfälle, sedan civilisationen infördes, har nämligen behofvet af en mera närande föda varit större än nu och ej häller de yttre förhållandena gynnsammare för att återgå till den som nu påvisats vara den ursprungliga och mest naturliga. Tillgången är ju också större nu än någonsin.

De kannibaler som ännu finnas eller åtminstone till jämförelsevis helt nyligen funnits, utom civilisationen ha ju företrädesvis varit begifna på missionärer. Det kommer sig säkerligen däraf att dessa anses för att vara goda människor. När dylika ej funnos att tillgå, fingo de nöja sig med sämre folk. Det är antagligen inte häller professorns mening att man borde förtära bara de goda människorna — ehuru det nog blefve företrädesvis dessa som finge komma på fatet, icke blott till följd af sin läckerhet utan också därför att de sämre i allmänhet ha bättre födgeni och en större grad af roflystnad, som gör dem mera skickade att äta än att ätas.

Då kunde man med ännu mera skäl än nu tala om de tärande och de närande klasserna. Men om dessa skola blifva ungefär de samma som nu, gå de förra se till att de senare ej äro så utsvultna. Detta i deras eget intresse — som under sådana förhållanden torde framträda för dem litet mera enkelt och tydligt än nu.

För resten har man ju alltid brukat "äta på hvarandra" i figurlig mening, äfven sedan man slutade upp med att göra det i rent bokstaflig, så det bör inte möta några större svårigheter att vänja sig vid den nya dieten — som tillika är den urgamla och mest vetenskapliga. Det gör man nog också när man bara blifvit van och hunnit befria sig från en del fördomar som medföljt civilisationen. Det finns ju de som inte utan vämjelse kunna tänka på fläsk och anse det icke blott skadligt för hälsan utan också syndigt, således skadligt för själen, under det andra, som de flästa, tycka att fläsk är godt. Alldeles på samma sätt tror jag det förhåller sig med vårt eget kött — eller fläsk, där den benämningen är lämpligare — hvilket också säges ha stor likhet med svinets.

Naturligtvis tillagas anrättningen efter råd och lägenhet och kokkunskaper och på de finare restaurangerna kanske a la cabaret. Men de svensk-amerikanska murflarne fortfara nog att som förr sluka hvarandra lefvande med hull och hår.

Nu bara slaktas det. Hvad skola väl tigrarne och de andra blodtörstiga rofdjuren tänka om oss, som döda hekatomber af vår egen art, men ändå måste slakta lika mycket bland de andra djuren som förr till föda. De ha säkerligen inte alltför höga tankar om vårt förstånd i det stora hela, äfven om de måste erkänna vår öfverlägsna slughet i vissa detaljer.

Att vi — eller rättare våra förfäder långt tillbaka, för att nu inteet missförstånd må uppkomma — varit människoätare, som några hålla före tyckes det finnas åtskilliga, ganska antagliga bevis för. Amavismer i den riktningen ge sig ofta tillkänna. Man talar sålunda om att den eller den — mest en kvinlig varelse — faller en i smaken och det är ju rätt vanligt att tycka en flicka vara söt — hvilket tydligen är en gastronomisk förnimmelse. Kyssandet, som man sättes så högt värde på — att döma af hvad som förekommer i flera skadeståndsmål — har nog icke ursprungligen haft sin höga erotiska mening utan uppkommit genom bruket att först smaka på läckerheten, innan den slukats. Äfven i sin härledning har den i detta fall bibehållit en stor del af sin ursprunglighet.

Det är emellertid ej människan förunnadt att få bara hvad hon tycker om. Hon har fått hålla till godo äfven med sådant som hon inte precis tycker om och blef sålunda van att äta upp sina fiender, när hon lyckades slå ihjäl dem.

Men ända in i vårt civiliserade tidehvarf, i hvilket kannibalismen öfvergått till ett abstrakt begrepp, föredrar man dock att äta på sina vänner.

Den raffinerade kannibalismen — till hvilken också hör att man söker äta ut sin nästa — är nära nog den enda som numera förekommer. Dock får man emellanåt höra talas om att någon försökt bita näsa, öron eller tumme af en annan. Detta förekommer dock mest bland irländare och andra vildsinta folkslag och sällan, om någonsin, bland skandinaver, inte ens på krogen, där dylikt tilltugg bjudes. Denna form af kannibalism är för öfrigt förbjuden i lag och straffas med böter.

Däremot har man full frihet att bita näsan af sig själf. Den friheten begagnar sig mången af i tron att därmed kunna förarga andra, hvilket för öfrigt är det roligaste man vet, då man själf är förargad.

Många gånger, särskildt innan större delen af kulturmänskligheten började gå med stormsteg tillbaka till barbariet, predikades det emot civilisationens förkonstling och onatur, och det framhölls, att vi borde återgå till ett mera naturenligt lefnadssätt. Man kan inte gärna, tyckes det mig, gå längre än till kannibalismen — och hvem vet för resten, om man gör halt, innan man kommer dit? Det är visserligen sannt att de flästa andra rofdjuren ej förtära sin egen art, men människan har ju alltid stått litet högre än de. I alla händelser har hon satt sig öfver dylika skrupler. Och det tyckes hon ha mått väl af. På de afbildningar man stundom får se af människoätare ha dessa alltid varit feta, frodiga och välmående och har frapperat genom sin belåtna, rent af människovänliga min. De göra intryck af att tycka om folk. De hysa inte häller någon afsmak för dem.

Att dieten varit välgörande kan man se på söderhafsöarnes invånare som till allra största delen utgjordes af kannibaler. De trifdes tydligen på den maten som annat folk på sill och potatis och så länge de bara höllo sig till det naturenliga lefnadssättet, var det ingen fara med dem. Men så blefvo de omvända och civiliserade och i sammanhang därmed bibringade samma föreställning om sitt forna lystmäte som våra hedniska förfäder om hästköttet, med det resultat att de nu äro sjuka och ömkliga och staddz i utdöende.

Professor Bradley har det nog inte alldeles så tokigt för sig.

Man måste dock medge att det blefve ett rysligt lif, om man allmänt återginge till kannibalismen. I enlighet med naturlagarne skulle de stora då äta upp de små. Det förefaller ytterst brutalt. Men i själfva verket är det väl inte mycket värre än att taga brödet ur munnen på dem och låta dem svälta ihjäl.

Det kunde också under sådana omständigheter — menande kannibalismens återinförande — vara någon idé med att somliga göda sig.

Civilisationsfernissan är nog, som man sagt, ganska tunn och på senare tiden ser det sannerligen ut som om den inte voro tjockare påstruken än hvad fallet blir med ens golf, då man klagar för husvärden att det är bara slitet. Men hur det än är, finns det dock något i vår natur, som opponerar sig mot dess fullständiga försvinnande. Kanske är det magen. Hvad det än må vara, är det bra att det finns. Ty annars fruktar jag för att man toge professor Bradleys upplysningar ad notam, och då kunde man inte ett ögonblick gå säker för sin nästa — i alla fall mindre säker än nu.

Men äfven under sådana förhållanden är det bäst att bibehålla sin optimism. Ingen anledning till fruktan och hopplöshet. Det skulle vara en förfärligt utsvulten starkare som skulle bry sig om —

Cornelius Corncob.

Suezkanalen.

Några historiska anteckningar i anledning af centralmakternas kampenj mot densamma.

Med stigande tydlighet har man iakttagit, att det är mot Suez-kanalen centralmakterna tro sig böra syfta, när det gäller att träffa hafvens behärskarinna på den punkt, där hon är som mest sårbar. Och med stigande intresse är det världens blickar rikta sig dit, där fransmannen Ferdinand de Lesseps för fyratiosex år sedan förverkligade "årtusendenas dröm."

Ty årtusendens anor hade i själfva verket tanken att med en konstgjord vattenväg förena Medelhafvet och den Indiska oceanens utlöpare, Röda hafvet, hvilket långsta vägen klyfver det näs, som förbinder de svartes världsdel med den gamla världens asiatiska hufvudkropp. Möjligen har redan Ramses III, som regerade för 3,200 år sedan, byggt en första kanal från Nilen till Röda hafvet. Historiskt säkert är, att Neko för snart 2600 år sedan påbörjat en sådan kanal, hvars byggande emellertid afbröts liksom perserkonungen Darius Hystaspes' liknande företag. Däremot brakte Ptolemäus II år 277 före vår tidräkning en Nilkanal till stånd, som med afbrott var segelbar ända till år 767, då kalifen Almansor gaf order om dess igenfyllande, närmast för att försvåra framryckandet af den af hans farbror i Medina anförda upprorshären. Härvid spelade sannolikt också in det handelspolitiska öfvervägandet, att det för kalifatet vore fördelaktigare, om den indiska handeln leddes öfver Persiska viken och det på det gamla Babylons ruiner nyskapade Bagdad. I hvarje fall var härmed "de fyra konungarnes kanal", som den benämndes efter Ramses, Neko, Darius och Ptolemäus, för alltid igenlagd.

Redan hundra år tidigare, omkring år 650, hade emellertid Amru, Egyptens arabiske eröfrare, framkastat tanken på en direkt, de båda hafven förbindande kanal. Men kalifen Omar ställde sig afvisande härtill hufvudsakligen för att icke öppna väg till Röda hafvet för Medelhafvets sjöröfvare. Idén slumrade därefter i åtta och ett halft århundrade, tills venetianerna omkring år 1500 upptogo den till öfvervägande. Den förverkligades emellertid då lika litet som af sultan Mustafa III (1757—73) eller af Napoleon, som under sin expedition till Egypten hade sin framitdsblick riktad också hitåt. Men det var ett memorial af Lepere, föranledt af denna expedition, på hvilket den unge Ferdinand de Lesseps under sin konsulstjänstgöring i Kairo fick sin uppmärksamhet fäst, som föranledde denne att med glödande hänförelse ägna sig åt den stora tankens förverkligande och att åren 1859—69 med beundransvärd energi föra det stora verket till fullbordan, trots de oerhörda svårigheter, hvilka visserligen mindre voro af teknisk än af klimatisk, hygienisk, politisk och finansiell art. Endast tillförseln af vatten till de 20 a 25,000 vid företaget sysselsatte kräfde för sig 1,600 kameler och en dagskostnad af 8,000 francs. Då koleran utbröt 1865, togo af de 8,000 arbetarne icke mindre än 5,000 till flykten. Den utgräfda massan uppgick till 74 mill. kubikmeter, en kvantitet, som skulle räckt till för byggandet af en pyramid med en kvadratkilometers grundyta och 225 meters höjd. Kanalens högtidliga öppnande ägde rum den 16 nov. 1869 i närvaro af bl. a. kejsar Frans Josef af österrike och dåvarande kronprinsen af Preussen, sedermera kejsar Fredrik samt öfver 30,000 besökande från alla delar af världen.

Den stora omhvälfning Suezkanalens öppnande betydde för världshandeln låg naturligtvis framför allt i förkortningen af vägen mellan Europa å ena sidan och östasien och Australien å den andra. Denna vägförkortning utgör från Southampton i England för ångare med 200 sjömils hastighet om dygnet till Bombay 24 dygn af 54, till Kalkutta 19 af 58, till Singapore 18 af 59, till Hongkong 18 af 66 och till Zanzibar 10 dygn af 40. Ännu större äro naturligtvis tidsvinsterna för ångare från Medelhafshamnarna. Till Bombay har sålunda resan förkortats med 37 dygn af 55 från Brindisi, med 37 dygn af 57 från Triest och med resp. 32 och 31 dygn af 53 från Genua och Marseille.

Den första följden af denna vägförkortning blef också, att Medelhafshamnarne mer och mer började återvinna samma gynnade ställning i afseende på indiska handeln, som tillkommit dem innan sjövägen kring Kap blifvit upptäckt. Hamnar som Triest, Genua och Marseille kommo åter att ligga vid den stora världsstråkvägen och blefvo åter i stånd att tränga England och Nederländerna tillbaka mot periferien. Från dessa länder restes också ett så kraftigt motstånd mot kanalbygget som möjligt. Det var först efter dettas fullbordan, som England började visa sitt intresse därför på grund af den betydelse kanalen af omedelbart i ögonen fallande skäl hade för upprätthållandet af förbindelsen mellan hemlandet och de brittiska kolonierna i den aflägsna Orienten samt dessas försvar. England blef nu angeläget om att förvärfva sig inflytande på kanalens förvaltning, hvilket särskildt lyckades dess regering därigenom att den förstod att (i november 1875) bringa i sin ägo khedivens af Egypten aktieportfölj, omfattande 176,602 aktier à 500 francs stycket. Då hela aktieantalet icke uppgick till mer än 400,000, voro dessa tillräckliga för att tillsammans med i enskilda engelsmäns händer befintliga aktier bringa hela företaget under brittisk kontroll. Vidare fick England, som redan sedan 1876 tillsammans med Frankrike utöfvat finansiell kontroll öfver Egypten, i Arabi paschas resning 1882 en välkommen anledning att ockupera landet, till dess "landets tillstånd och organiseringen af lämpliga medel för upprätthållandet af khedivens myndighet medgäfve dess återkallande".

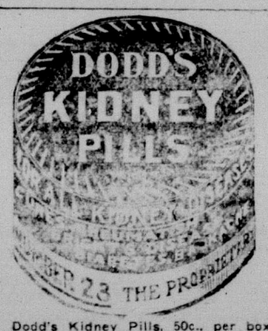

Dodd's Kidney Pills, 50c., per box eller seks boxer for $2.50, hos alle handlere eller The Dodd's Medicine Co., Limited, Toronto, Can.

Tel. St. John 1517 — Allt i den elektriska branschen
ELMWOOD ELECTRIC CO.
Elektriska kontraktörer.
A. SADDINGTON — MANAGER
Speciellt uppmärksammas uppsättandet af Ledningar för Ljus och Lamper i färdigbygda hus. Lamper finnas.
388 TALBOT AVE. — ELMWOOD

För Män.
Ett enastående anbud.
$100.00 belöning för upplysning om män, som lida af Nervös svaghet, Kraftförlust, Melankoli, kalla Händer, Fötter, Hufvudvärk, Förstoppning, Dålig motsmältning, Njurlidande eller någon slags åkomma i Urinorganen. Elaka drömmar, Blyghet eller oförmåga att uppträda naturligt som andra män, och hvilka icke kunna botas medelst min upptäckt. Skrif i dag efter fria upplysningar. Adress.
John S. Olson,
Box 4000, Philadelphia, Pa.

Garanteradt BOTAR SNABBT
Croto
Det finnes mera smärtstillande egenskaper i en ask med Croto Pain Balm än i ett dussin plåster och liniment eller grön. Lägg just på det värkande stället, och smärtan går bort. Pris 25c. hos druggister eller per post.
THE CROTO DRUG CO.,
Winnipeg.

VAR GOD MOT ER TRÄDGÅRD. — SÅ McKENZIES FRÖN.

Under 1915 nära **EN HALF MILJON** människor planterade McKENZIES QUALITY SEEDS.

EFTERSANDANDET af vår nya katalog för 1916 vill öfvertyga Eder om alla de goda frösorter, hvilka hafva blivit speciellt utvalda för västerns farmare och trädgårdsmästare.

I ÖFVER TJUGO ÅR har The Mackenzie Seed House speciellt studerat hvilka frösorter som äro lämpliga för Western Canada. The McKenzie kvalitet, The McKenzie affärsprinciper och The McKenzie priser har satt McKenzie som No. 1 bland västra Canadas fröhus.

GÖR ETT FÖRSÖK med dessa våra väl utvalda frösorter, gräsfrö, klöfverfrö, alfalfa, grönsaks-frö, blomfrö, luktärter, tree shrub, fruit seeds, root seeds, potatis, rape, majs, millets, äfven äggkläcknings-maskiner och annat fjäderfä-supply.

THE McKENZIE FRÖSORTER säljas af alla välsörterade handlande öfver hela västra Canada. Gif Eder order till närmaste handlare nu genast, så han hinner skaffa det som han möjligen ej har på lager.

DEN I ÅR UTKOMMANDE KATALOGEN, hvilken är den tjugonde årgången går under namn af "The Red Guide Book for the West", och är den bästa som någonsin utkommit. Den säger farmaren allt hvad han behöfver veta angående utsädet och dess rätta användning.
Välj det bästa utsäde för Eder farm och trädgård
Sänd för katalog i dag.

McKenzies 20:de årliga. — Det bästa i 20:de århundradet.

A. E. McKenzie Co. Ltd. Brandon, Man. Calgary, Alta.

FRÅGA EDER LOKAL HANDLARE — PÅ LAGER ÖFVERALLT

SUTTON'S BEATS--ALL SALVE AND HERBS IN TABLET FORM

A Well Known Implement Dealer and Business Man of Winnipeg Says:

A year ago I was advised by a Physician to have an operation for Piles. Sutton's Beats-all Salve and Home Herb Tablets for Constipation and Indigestion, cured me. First application convinced me. Have recommended it to a dozen friends, and it never failed. By mail $1.00. Testimonials, and price list. Address: SUTTON'S HOME CURES, 229 Pacific Avenue, Winnipeg.

SKAFFA EGEN FARM
TAGER 20 ÅR ATT BETALA
om ni så önskar. Landet skall underhålla eder och betala för sig själft. En väldig sträcka af det mest bördiga land i västra Canada till salu för låga priser och på lätta villkor från $11 till $30 för farmland med lämpligt regn — bevattnadt land från $35. Villkor: En tjugondedel kontant, resten på tjugo år. I bevattningsdistrikt, lån för farmbygnader etc. upp till $2,000, äfven betalbara på 20 år — ränta endast sex procent. Här är edert tillfälle att utvidga eder farm genom att skaffa närgränsande land eller skaffa edra vänner som grannar.
För litteratur och närmare upplysningar tillskrif
F. W. RUSSELL, Land Agent,
Dept. of Natural Resources, C.P.R.,
Desk 31, C.P.R. Depot, Winnipeg

ECZEMA SPECIFIC
botar absolut Ekzema, Salt Rheum, Barber Itch, Black Head, Finnar gamla sår, skaf, kläda, Itching Piles och många andra hudsjukdomar. Sänd per post $1.50. Skrif och för klara eder sjukdom. Har hundratals goda råd.
S. ALMKLOV, apotekare,
Box R, Cooperstown, N. Dak.

MALCOLM M. CHARLESON
ADVOKAT.
Dominion Bldg., Edmonton, Alta
Telefon 9207.
Det Kungl. norska vice konsulatet för Alberta.

JACKSON BROS.
Juvelerare och diamanthandlare.
9962 Jasper Ave., E., Edmonton, Alta
Telefon 1747.
Klockor, slipadt glas, porslin, silfversaker, konstnärliga artiklar, skrifmaterialier etc. Giftermålslicense utfärdas.
Speciell uppmärksamhet gifvas postorderkunder. Ur- och juvelreparation.

TANDLÄKARE
DR. FRANK HUGHES
(Förut i Galt, Ont.)
Suite 10 & 11 Credit Fencier Bldg
Telefon 2287 — Edmonton, Alta.

CAMROSE ROBE TANNERY
Vi garfva häst- och kreaturshuds- och förvandla dem till öfverrockar fällar, handskar. Vi fodra fällar. Vi kunna göra eder en första klassens resrock från en god häst- eller kreaturshud. Pris $17.50 till $18.50. Vi garfva första klassens seldonsläder, äfven läder för tömmar och grimma, bereda pälsverk och uppstoppa djur hufvuden.
Efterskrif upplysningar.
J. G. McKinley & Sons.
The Camrose Robe Tannery.

ELM SHEET METAL WORKS
Tel. St. John 632. — 20 Levis Street,
Elmwood, Winnipeg.
A. JOHNSTON, general manager.
Allting i plåtslageri och allmänt blecklageri.
Plåt till automobiler och värmeledningar en specialitet.
Värmeledningsarbete.
Tillfredsställelse garanteras.
Den enda skandinaviska verkstaden i Winnipeg.

P. M. DAHL S/S AGENCY,
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

För den Bästa Behandling
samt skicklig och samvetsgrann Läkarehjälp rådfråga Dr. Leigh
Dr. Leigh har gjort Nerv-, Blod- och Kroniska Sjukdomar till specialitet och har under sin 28-åriga praktik i Chicago behandlat och botat hvarje tänkbar form af dessa sjukdomar hos män och han har gjort sig berömd för sina kurer af de allra svåraste kroniska sjukdomsfall.
Behandlar pålitligt och framgångsfullt Nervös Svaghet, Hud- och Blod-Sjukdomar, Katarr, Dyspepsi, Reumatism och alla sjukdomar i Bröst, Lefver, Njurar, Blåsa, Mage, Uringångarne och andra organ. Snart sagdt alla sjukdomar hos män behandlas och botas säkert och varaktigt enligt den mest framskridna och framgångsfulla behandlingsmetod och de bästa och verksammaste mediciner. Ni kan lita på redbar och skicklig behandling samt de bästa mediciner och behandlingssätt. Mitt arvode är så rimligt, att alla kunna dragа nytta af min hjälp. Allt korrespondens på svenska och ansedd som privat. Mediciner sändas öfverallt.
Rådfrågning, personligen, genom bref eller fråglista, är alldeles kostnadsfritt.
Värdefull Läkarebok Fritt
"GODA RÅD" den berömda svenska boken, som Dr. Leigh skrifvit och som behandlar de flesta sjukdomar hos män, och deras följder samt äktenskapet, etc., borde läsas av alla vuxna, gifta och ogifta, sändes alldeles gratis och portofritt i slutet omslag till alla, som insända namn och adress till
DR. L. K. LEIGH, 177 No. State St., B 14, Chicago, Ill.
Kontorstid: Hvardagar 10-4, Söndagar 10-1. Måndags-, Onsdags- och Lördagsaftnar till 8.

Fisk. Fisk. Fisk.
Frisk hvitling och lax direkt från våra nät till konsumenten. Vi önska, att alla farmare i västra Canada skola erhålla vår prislista, hvilken omtalar just hvad fisken kostar, levererad till eder station.
DAVIS PRODUCE CO.
P. O. Box 203, — THE PAS, MAN.

ALBERTA.
FRITT LAND FÖR SETTLARENS.
Utmärkta tillfällen för hemsökaren.

EN KALLELSE FÖR MÄN.
Provinsen Alberta önskar män att taga värfning i landtbruksrekryternas armé för att uppodla jorden. Den behöfver män att öka produktionen af dess fodoämnen för att föda soldaterna vid fronten och sådana, som äro i behof hemma; män, som icke äro rädda att arbeta och finansiellt i stånd att väl bruka de många acres, som vänta på utveckling i vår stora provins. Då våra soldater kallas att kämpa hemma eller utomlands, måste de födas, och deras föda måste komma från jorden.
CHARLES S. HOTCHKISS,
Chief Publicity Commissioner
DEPARTMENT OF AGRICULTURE,
EDMONTON, — ALBERTA.

Edert namn önskas.
Sänd det till oss på kupongen och
ERHÅLL VÅR 1916 KATALOG
som visar
REDSKAP OCH JÄRNVARUARTIKLAR.
PLOGBILLAR Etc.
H. R. HAWKEY & CO.,
Postorderspecialister.
WINNIPEG. — MAN.
Klipp ut denna kupong och sänd den till
H. R. HAWKEY & CO., Winnipeg, Man., och vi vilja sända eder vår katalog för 1916.
Namn .....
P. O. .....